

การวิเคราะห์เนื้อหาวารสารอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร¹

ปิยญา จันทโคต²
จุฑารัตน์ ช่างทอง³

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาบทความของวารสารอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ประชากรการวิจัยคือวารสารอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ตีพิมพ์ระหว่าง พ.ศ. 2545 ถึง พ.ศ. 2558 รวม 23 ฉบับ 224 บทความ เครื่องมือการวิจัยคือแบบบันทึกข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูลใช้การแจกแจงความถี่ และหาค่าร้อยละ ผลวิจัยพบว่าบทความที่พบมากที่สุดคือบทความวิชาการ บทความส่วนใหญ่มีผู้เขียน 1 คน ผู้เขียนส่วนใหญ่สังกัดคณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร เนื้อหาของบทความจำนวนมากที่สุดเป็นบทความในสาขาภาษาไทย จำนวน 61 บทความ รองลงมาคือสาขาประวัติศาสตร์ จำนวน 60 บทความ รายการอ้างอิงที่พบจำนวนมากที่สุดคือหนังสือหรือตำรา

คำสำคัญ: การวิเคราะห์เนื้อหา วารสารวิชาการ วารสารอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

¹ บทความนี้ได้รับทุนสนับสนุนการวิจัยจากคณะกรรมการส่งเสริมการวิจัย คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

² Ph.D., อาจารย์ ภาควิชาบรรณารักษศาสตร์ คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร e-mail: jpanya.su@gmail.com

³ Ph.D., อาจารย์ ภาควิชาบรรณารักษศาสตร์ คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร e-mail: jutharat.su@gmail.com

Content Analysis of the Journal of the Faculty of Arts, Silpakorn University⁴

Panya Janthakot⁵
Jutharat Changthong⁶

Abstract

The objective of this survey research is to analyze the contents of “The Journal of the Faculty of Arts, Silpakorn University”. 23 issues of the Journal of the Faculty of Arts, Silpakorn University with a total of 224 articles published from 2002 through 2015. A content analysis form was used as the research tool. Quantitative data were analyzed include frequencies and percentages. The most common form found was academic articles. Most of the articles were written by one author. The majority of the writers were lecturers of the Faculty of Arts, Silpakorn University. It was found that 61 articles were in the field of Thai language, and 60 articles in history. Most of the reference sources were books or textbooks.

Keywords: Content analysis, Journal articles, The Journal of the Faculty of Arts

⁴This research was funded by the Research Promotion Board of the Faculty of Arts, Silpakorn University

⁵Lecturer, Ph.D., at Department of Library Science, Faculty of Arts, Silpakorn University. e-mail: jpanya.su@gmail.com

⁶Lecturer, Ph.D., at Department of Library Science, Faculty of Arts, Silpakorn University. e-mail: jutharat.su@gmail.com

บทนำ

วารสารวิชาการ (journal หรือ scholarly journal หรือ academic journal) เป็นวารสารที่ตีพิมพ์บทความวิชาการสาขาต่างๆ หรือตีพิมพ์บทความสาขาใดสาขาหนึ่งโดยเฉพาะ มีบทความหลากหลายประเภท อาทิ บทความวิจัย บทความปริทัศน์ บทความวิชาการ บทสัมภาษณ์ และบทแนะนำหนังสือ เป็นต้น มีกำหนดออกตามเวลาอย่างสม่ำเสมอ เป็นทรัพยากรสารสนเทศที่สำคัญและจำเป็นสำหรับองค์การสารสนเทศทุกประเภท เพราะมีเนื้อหาทันสมัย หลากหลาย เข้าถึงกลุ่มเป้าหมายที่เฉพาะเจาะจง จึงเป็นแหล่งเผยแพร่บทความประเภทต่างๆ โดยนักวิชาการและผู้เชี่ยวชาญในสาขาวิชาที่ได้รับการยอมรับในด้านความน่าเชื่อถือ

การจัดทำวารสารวิชาการโดยมหาวิทยาลัยและคณะวิชามีความสำคัญมาก นับเป็นช่องทางหนึ่งของการสื่อสารทางวิชาการ (scholarly communication) ระหว่างนักวิชาการในประชาคมสาขาวิชาเดียวกัน หรือระหว่างนักวิชาการกับสาธารณชน ทั้งยังแสดงถึงความสามารถและความเข้มแข็งทางวิชาการของสถาบัน และเป็นเวทีให้คณาจารย์ได้แสดงผลงานอย่างสมศักดิ์ศรี (Noochoochai, 1981: 5) การพัฒนาคุณภาพของวารสารวิชาการจึงเป็นประเด็นที่อยู่ในความสนใจของหน่วยงานทั้งในระดับนโยบาย หน่วยงานให้ทุน หน่วยงานภาครัฐ และมหาวิทยาลัย เช่น สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติได้จัดสรรทุนสนับสนุนแก่สถาบันการศึกษาเพื่อให้จัดทำวารสารวิชาการด้านสังคมศาสตร์ เป็นต้น

วารสารคณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร จัดทำโดยคณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร มีวัตถุประสงค์การจัดทำเพื่อ “ส่งเสริมและสนับสนุนให้อาจารย์ นักวิชาการ นักศึกษา และผู้สนใจทั่วไป ได้มีโอกาสเผยแพร่ผลงานทางวิชาการและผลงานวิจัย รวมทั้งได้แลกเปลี่ยนความรู้ ความคิดเห็นทางวิชาการ และการวิจัยในสาขามนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ และวิจิตรศิลป์ อันจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาการศึกษาในสาขาดังกล่าวต่อไป” (Faculty of Arts, 2018) ปัจจุบันวารสารนี้เป็นวารสารวิชาการที่ผ่านการรับรองคุณภาพและมีรายชื่อจัดอยู่ในฐานข้อมูลของศูนย์ดัชนีการอ้างอิงวารสารไทย ทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ กลุ่มที่ 1 (Thai-Journal Citation Index Centre-TCI) และจะถูกพิจารณาคัดเลือกเข้าสู่ฐานข้อมูล ASEAN Citation Index (ACI) ต่อไป (Thai-Journal citation index Centre, 2015)

นอกจากแนวทางการประเมินคุณภาพดังกล่าวแล้ว นักวิชาการสารสนเทศยังได้เสนอแนวทางการวิเคราะห์เนื้อหาเพื่อใช้ประกอบการพัฒนาวารสารวิชาการอีกด้วย การวิเคราะห์เนื้อหา (content analysis) เป็นเทคนิคการวิจัยในการบรรยายสาระ จัดหมวดหมู่สื่อสัญลักษณ์ และหาข้อสรุปจากเนื้อหาที่ปรากฏในการสื่อสารอย่างมีระบบและอย่างเที่ยงตรง เป็นเทคนิคการวิจัยวิธีหนึ่งที่น่าสนใจแพร่หลายในการวิจัยทางสารสนเทศศาสตร์ (Suthinirunkul, 2002) สามารถใช้เพื่อวิเคราะห์เนื้อหาทรัพยากรสารสนเทศรูปแบบต่าง ๆ ได้ เช่น หนังสือ บทความในหนังสือ วารสาร เป็นต้น โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อแสดงความถี่ ขอบเขตเนื้อหา หรือลักษณะการเขียน เป็นต้น ประโยชน์ที่ได้จากงานวิเคราะห์เนื้อหาสามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้อย่างหลากหลาย เช่น ผลวิจัยการวิเคราะห์เนื้อหาวารสารอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โดย Ratanapruteep (1985: 72) ทำให้ทราบ

ว่าบทความที่ตีพิมพ์ในวารสารมีความสอดคล้องกับสาขาวิชาที่เปิดสอนในคณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ทั้งสิ้น ทั้งยังได้ทราบว่าสาขาวิชาใดที่มีบทความน้อยหรือไม่สม่ำเสมอ ซึ่งเปิดโอกาสให้คณะผู้จัดทำได้ใช้เป็นแนวทางในการเชิญชวนผู้เชี่ยวชาญสาขาวิชาดังกล่าวในการร่วมส่งบทความพิมพ์เผยแพร่ในวารสาร และผลวิเคราะห์เนื้อหา “วารสารห้องสมุด” โดย Kledmanee (2008: 223) ทำให้ทราบว่าขอบเขตเนื้อหาด้านกิจกรรมของห้องสมุดมีแนวโน้มลดลงทั้งที่เป็นปัจจัยหนึ่งในการส่งเสริมการอ่านและสร้างความสนใจให้ผู้ใช้เข้ามาใช้บริการห้องสมุดมากขึ้น บทความประเภทนี้ยังมีประโยชน์ต่อกลุ่มห้องสมุดโรงเรียนที่สามารถใช้เป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมที่หลากหลายให้แก่ผู้รับบริการด้วย

จากแนวทางการพัฒนาและการใช้ประโยชน์จากผลวิจัยดังกล่าวแล้ว คณะผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะวิเคราะห์เนื้อหาบทความวารสารอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ซึ่งจัดทำมายาวนาน ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2520 และจะตีพิมพ์เผยแพร่ครบ 40 ปีใน พ.ศ. 2560 โดยที่ยังไม่มีผู้ใดศึกษาวิจัยด้วยแนวทางการวิเคราะห์เนื้อหาดังกล่าว ผลการวิเคราะห์เนื้อหาบทความวารสารจะทำให้ทราบถึงปริมาณและขอบเขตของเนื้อหา รวมถึงกลุ่มผู้รับผิดชอบหรือผู้เขียนว่ากระจายอยู่ในกลุ่มใด และยังทำให้ทราบถึงการอ้างอิงของผู้เขียนบทความ ผลวิเคราะห์เหล่านี้เป็นประโยชน์ต่อกลุ่มผู้เกี่ยวข้อง เช่น กลุ่มนักวิชาการและผู้อ่านได้ทราบข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการใช้อักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร เพื่อการศึกษาค้นคว้า เช่น แนวโน้ม พัฒนาการในแต่ละสาขาวิชา และการเผยแพร่ผลงานวิชาการ สำหรับกลุ่มผู้ให้บริการสารสนเทศหรือบรรณารักษ์ได้ทราบถึงพฤติกรรมการอ้างอิงและใช้สารสนเทศเพื่อการเขียนบทความของนักวิชาการในสาขามนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ และวิจิตรศิลป์ ซึ่งสามารถนำไปประกอบการจัดหาสารสนเทศหรือการจัดบริการสารสนเทศที่สอดคล้องกับพฤติกรรมสารสนเทศได้ และสุดท้ายคือกลุ่มผู้จัดทำวารสารสามารถนำผลวิเคราะห์ไปใช้ประโยชน์เพื่อการพัฒนาการจัดทำวารสารซึ่งจะเป็นการสนองต่อพันธกิจของคณะอักษรศาสตร์และมหาวิทยาลัยศิลปากรต่อไป

วัตถุประสงค์

เพื่อศึกษาบทความที่ปรากฏในวารสารอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ในด้านประเภทบทความ ผู้เขียนบทความ เนื้อหาบทความ และปริมาณบทความในแต่ละสาขาวิชา ตลอดจนทรัพยากรสารสนเทศที่ใช้ในการอ้างอิงที่ปรากฏในบทความ

ขอบเขตของการวิจัย

บทความวารสารที่นำมาวิเคราะห์เป็นบทความที่ผู้เขียนผลิตขึ้นเพื่อนำเสนอผลการค้นคว้าหรือวิจัย บอกเล่า แสดงความคิดเห็น หรือแปลจากบทความภาษาอื่นเป็นภาษาไทย ไม่นับรวมคอลัมน์ประจำ เช่น คอลัมน์บรรณาธิการ และบทความแนะนำหนังสือ

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้ข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะบทความ ขอบเขตเนื้อหา และปริมาณของบทความในแต่ละสาขา ผู้เขียนและการอ้างอิงที่ปรากฏในวารสารอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร
2. คณะผู้จัดทำวารสารได้ใช้ผลวิจัยเป็นแนวทางการจัดทำวารสาร รวมทั้งใช้เป็นแนวทางการประชาสัมพันธ์ กระตุ้น เชิญชวนไปยังผู้เขียนจากสาขาวิชาต่างๆ ที่อยู่ภายใต้ความครอบคลุมของวารสาร เพื่อให้มีบทความวารสารครบถ้วนทุกกลุ่มสาขา
3. บรรณารักษ์และนักสารสนเทศสามารถใช้ผลการวิเคราะห์เป็นแหล่งข้อมูลเพื่อนำไปประกอบการจัดหาทรัพยากรสารสนเทศหรือการจัดบริการสารสนเทศที่สอดคล้องกับพฤติกรรมการใช้สารสนเทศของนักวิชาการผู้เขียนบทความ

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (survey research)

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ บทความจากวารสารอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ตั้งแต่ปีที่ 25 ฉบับที่ 2 ถึงปีที่ 37 ฉบับที่ 2 ซึ่งตีพิมพ์ระหว่าง พ.ศ. 2545 ถึง พ.ศ. 2558 รวมทั้งสิ้น 23 ฉบับ 224 บทความ
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบวิเคราะห์เนื้อหาวารสารเพื่อบันทึกรายละเอียดต่างๆ ของบทความ แบ่งออกเป็น 4 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 รายละเอียดทางบรรณานุกรม ประกอบด้วย ชื่อผู้เขียนบทความ ชื่อบทความ วัน เดือน ปี ปีที่ ฉบับที่ เลขหน้า

ส่วนที่ 2 รายละเอียดเกี่ยวกับผู้เขียนบทความ ได้แก่ คุณวุฒิการศึกษา หน่วยงานที่สังกัดตามที่ปรากฏ ขณะที่ผลงานลงในวารสาร

ส่วนที่ 3 รายละเอียดของบทความ ได้แก่ ประเภทบทความ ภาษาของบทความ และเนื้อหาของบทความ

ส่วนที่ 4 รายละเอียดของการอ้างอิงตามที่ปรากฏในบรรณานุกรมของแต่ละบทความ ได้แก่ จำนวนรายการอ้างอิง และ ประเภททรัพยากรสารสนเทศที่ใช้อ้างอิง

เกณฑ์การกำหนดขอบเขตเนื้อหาวิชาของบทความวารสารได้จากการศึกษาเอกสารหลักสูตรปริญญาอักษรศาสตรบัณฑิต 2554 และ 2559 และงานวิจัยของ Ratanapruteep (1985) ร่วมกับการวิเคราะห์เนื้อหาของบทความวารสารอักษรศาสตร์ตั้งแต่ฉบับที่ 2 ปีที่ 25 (พ.ศ. 2545) ถึงเล่มที่ 2 ปีที่ 37 (พ.ศ. 2558) โดย การกำหนดขอบเขตเนื้อหาจะศึกษาบทความและวิเคราะห์เนื้อหาตามเกณฑ์ที่สร้างขึ้นและสรุปประเด็น โดย 1 บทความ สรุปเป็น 1 ประเด็นเท่านั้น อย่างไรก็ตามบางบทความที่พบมีเนื้อหาหลายประเด็น แต่ในการวิเคราะห์ เนื้อหาจะสรุปประเด็นหลักโดยยึดเนื้อหาที่มีน้ำหนักมากที่สุดเท่านั้น จากการศึกษาในเบื้องต้น ได้จำแนกเนื้อหา ของบทความวารสารออกเป็น 10 กลุ่มสาขา ในแต่ละสาขาจำแนกกลุ่มสาขาย่อย ได้แก่

1. ภาษาไทย	6. ภูมิศาสตร์
2. ภาษาอังกฤษ	7. การละคร ดนตรี และศิลปะ
3. ภาษาตะวันตก	8. ปรัชญาและสังคมศาสตร์
4. ภาษาเอเชียตะวันออก	9. บรรณารักษศาสตร์และสารสนเทศศาสตร์
5. ประวัติศาสตร์	10. คณะอักษรศาสตร์

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล คณะผู้วิจัยนำแบบวิเคราะห์เนื้อหาวารสาร บันทึกข้อมูลจากบทความจากวารสารอักษรศาสตร์ จำนวน 23 ฉบับ จากนั้นนำแบบวิเคราะห์เนื้อหาวารสารที่บันทึกเสร็จแล้วมาตรวจสอบความถูกต้องและความสมบูรณ์ของข้อมูล กรณีที่พบว่าแบบวิเคราะห์เนื้อหาวารสาร ไม่ถูกต้องและไม่สมบูรณ์จะเก็บรวบรวมข้อมูลเพิ่มเพื่อให้มีความสมบูรณ์ของข้อมูล

4. การวิเคราะห์ข้อมูล เมื่อเก็บรวบรวมข้อมูลแบบวิเคราะห์เนื้อหาวารสารได้ครบตามจำนวนแล้วผู้วิจัยนำข้อมูลมาประมวลผลและวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อหาค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าร้อยละ (Percentage)

ผลการวิจัย

1. ผลวิเคราะห์เนื้อหาจำแนกตามประเภทบทความ พบว่าเป็นบทความวิชาการจำนวนมากที่สุด 124 บทความ (ร้อยละ 55.36) รองลงมา คือ บทความวิจัย จำนวน 90 บทความ (ร้อยละ 40.18) ส่วนบทความเสนอต่อที่ประชุม บทความสัมภาษณ์ และบทความแปล มีจำนวนใกล้เคียงกันคือ 4, 3, และ 2 บทความ ตามลำดับ (ร้อยละ 1.79, 1.34, และ 0.89) ส่วนบทความประเภทอื่นๆ พบเพียง 1 รายการ (ร้อยละ 0.45) คือ รายงานการอภิปรายทางวิชาการ

เมื่อพิจารณาจำนวนผู้เขียนบทความ พบว่า มี 1-3 คนเท่านั้น โดยจำนวนผู้เขียนบทความที่พบมากที่สุดคือผู้เขียน 1 คน จำนวน 215 บทความ (ร้อยละ 96.41) รองลงมาคือ ผู้เขียน 2 คน มีจำนวน 6 บทความ (ร้อยละ 2.69) และผู้เขียน 3 คน มีจำนวน 3 บทความ (ร้อยละ 1.35) ตามลำดับ

ส่วนด้านคุณวุฒิผู้เขียนบทความ พบว่า ผู้เขียนมีคุณวุฒิอาจารย์จำนวนมากที่สุด 86 คน (ร้อยละ 36.44) รองลงมาคือคุณวุฒিরองศาสตราจารย์จำนวน 52 คน (ร้อยละ 22.03) และมีคุณวุฒิผู้ช่วยศาสตราจารย์จำนวน 48 คน (ร้อยละ 20.34) ตามลำดับ

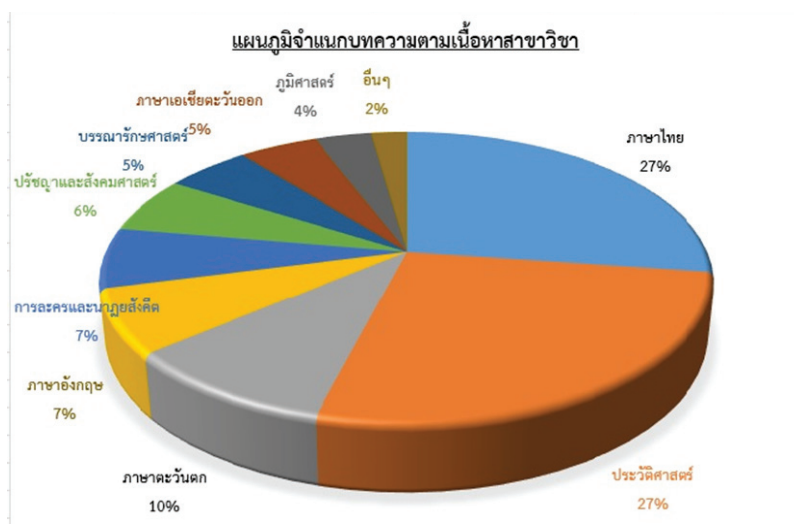
เมื่อพิจารณาสังกัดผู้เขียนบทความพบว่า ส่วนใหญ่สังกัดหน่วยงานภายในจำนวน 134 คน (ร้อยละ 56.78) รองลงมาสังกัดหน่วยงานภายนอกจำนวน 90 คน (ร้อยละ 38.14) นอกจากนี้ยังมีอื่นๆ เช่น ข้าราชการบำนาญ นักวิชาการอิสระ อาจารย์พิเศษ เป็นต้น จำนวน 12 คน (ร้อยละ 5.08)

เมื่อจำแนกหน่วยงานภายในตามภาควิชาของผู้เขียนพบว่า ผู้เขียนบทความจำนวนมากที่สุดสังกัดภาควิชาประวัติศาสตร์ จำนวน 29 คน (ร้อยละ 21.64) รองลงมาคือ ภาควิชาภาษาไทย จำนวน 23 คน (ร้อยละ 17.16)

และภาควิชาภาษาฝรั่งเศส ภาษาอังกฤษ และบรรณารักษศาสตร์จำนวนใกล้เคียงกันคือ 14, 13 และ 11 คนตามลำดับ (ร้อยละ 10.45 9.70 และ 8.21)

หน่วยงานสังกัดของผู้เขียนพบว่า ผู้เขียนบทความเกือบทั้งสิ้นสังกัดสถาบันอุดมศึกษา จำนวน 222 คน (ร้อยละ 94.07) รองลงมาคือ อื่นๆ ซึ่งได้แก่ ข้าราชการบำนาญ อาจารย์พิเศษ นักวิชาการอิสระ เป็นต้น จำนวน 12 คน (ร้อยละ 5.08) ส่วนที่สังกัดกรมอนามัยและบริษัทเอกชนมีจำนวน 1 คน เท่ากัน (ร้อยละ 0.42)

2. ขอบเขตเนื้อหาและปริมาณบทความในแต่ละสาขาวิชา เนื้อหาและปริมาณบทความ พบว่าเป็นบทความในสาขาภาษาไทยมากที่สุด จำนวน 61 บทความ (ร้อยละ 27.23) รองลงมาคือบทความสาขาศาสตร์ จำนวน 60 บทความ (ร้อยละ 26.79) และบทความที่มีเนื้อหาภาษาตะวันตก จำนวน 22 บทความ (ร้อยละ 9.82) ตามลำดับ ส่วนในสาขาวิชาอื่นๆ อันได้แก่ ภาษาอังกฤษ การละครฯ ปรัชญาและสังคมศาสตร์ บรรณารักษศาสตร์ ภาษาเอเชียตะวันออก และภูมิศาสตร์มีจำนวนใกล้เคียงกันคือ 16, 15, 14, 12, 11 และ 8 ตามลำดับ (ร้อยละ 7.14 6.70 6.25 5.36 4.91 และ 3.57) ดังข้อมูลในภาพที่ 1

ภาพที่ 1 จำแนกบทความตามสาขาวิชา

เมื่อพิจารณารายละเอียดการจำแนกเนื้อหาของบทความในสาขาภาษาไทยทั้ง 61 บทความ พบว่าเป็นบทความที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับการใช้ภาษาและโครงสร้างภาษาไทยมากที่สุด จำนวน 25 บทความ (ร้อยละ 40.98) รองลงมาคือ มีเนื้อหาเกี่ยวกับวรรณกรรมร้อยแก้ว จำนวน 22 บทความ (ร้อยละ 36.07) และมีเนื้อหาเกี่ยวกับวรรณกรรมร้อยกรองน้อยที่สุดจำนวน 14 บทความ (ร้อยละ 22.95)

ตารางที่ 1 จำนวนบทความจำแนกตามเนื้อหาสาขาภาษาไทย

เนื้อหาบทความ	จำนวนบทความ (N=61)	ร้อยละ
การใช้ภาษาไทยและโครงสร้างภาษาไทย ซึ่งครอบคลุมเรื่องราวเกี่ยวกับ ลักษณะของภาษาไทย อรรถศาสตร์ นิรุกติศาสตร์ อักษรไทย ภาษาถิ่น ภาษาบาลี-สันสกฤต ความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับสังคมและวัฒนธรรม	25	40.98
วรรณกรรมร้อยแก้วไทย โดยครอบคลุมเรื่องราวเกี่ยวกับงานประพันธ์ที่เป็นร้อยแก้วของนักประพันธ์ทุกยุคทุกสมัย และวรรณคดีเปรียบเทียบ	22	36.07
วรรณกรรมร้อยกรองไทย ซึ่งครอบคลุมเรื่องราวเกี่ยวกับงานประพันธ์ที่เป็นโคลง ฉันท์ กาพย์ กลอน ร่าย เป็นต้น	14	22.95

ส่วนรายละเอียดการจำแนกเนื้อหาของบทความในสาขาประวัติศาสตร์พบว่า เป็นบทความที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับประวัติศาสตร์ไทยมากที่สุดจำนวน 31 บทความ (ร้อยละ 51.67) รองลงมามีเนื้อหาเกี่ยวกับประวัติศาสตร์ของประเทศในภูมิภาคตะวันตกจำนวน 17 บทความ (ร้อยละ 28.33) และเนื้อหาน้อยที่สุดคือ ประวัติศาสตร์ด้านอื่นๆ จำนวน 1 บทความ (ร้อยละ 1.67) ตามลำดับ

ตารางที่ 2 จำนวนบทความจำแนกตามเนื้อหาสาขาประวัติศาสตร์

เนื้อหาบทความ	จำนวนบทความ (N=60)	ร้อยละ
ประวัติศาสตร์ไทย ครอบคลุมเรื่องราวเกี่ยวกับประวัติการเมือง การปกครองไทย ประวัติศาสตร์สังคมไทย ประวัติศาสตร์ความสัมพันธ์ของไทยกับต่างประเทศ ประวัติศาสตร์ท้องถิ่น ประวัติศาสตร์เศรษฐกิจไทย และการใช้หลักฐานในประวัติศาสตร์ไทย	31	51.67
ประวัติศาสตร์เอเชียตะวันออกเฉียงใต้	3	5.00
ประวัติศาสตร์ของประเทศในภูมิภาคตะวันออกเฉียงใต้ ครอบคลุมเรื่องราวเกี่ยวกับประวัติศาสตร์จีน เกาหลี ญี่ปุ่น	6	10.00
ประวัติศาสตร์ของประเทศในภูมิภาคตะวันตก ครอบคลุมเรื่องราวเกี่ยวกับประวัติศาสตร์รัสเซีย อังกฤษ เยอรมัน	17	28.33
ประวัติศาสตร์อเมริกา ครอบคลุมเรื่องราวเกี่ยวกับประวัติศาสตร์ของอเมริกาและความสัมพันธ์ระหว่างอเมริกากับประเทศอื่นๆ	2	3.33
อื่นๆ	1	1.67

สำหรับรายละเอียดการจำแนกเนื้อหาของบทความในสาขาภาษาตะวันตก พบว่าเป็นบทความที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับภาษาฝรั่งเศสมากที่สุด จำนวน 13 บทความ (ร้อยละ 59.09) รองลงมา มีเนื้อหาเกี่ยวกับภาษาเยอรมัน จำนวน 8 บทความ (ร้อยละ 36.36) และภาษาสเปนจำนวนน้อยที่สุด 1 บทความ (ร้อยละ 4.55)

ตารางที่ 3 จำนวนบทความจำแนกตามเนื้อหาสาขาภาษาตะวันตก

เนื้อหาบทความ	จำนวนบทความ (N=22)	ร้อยละ
ภาษาฝรั่งเศส ครอบคลุมเรื่องราวเกี่ยวกับการใช้ภาษาฝรั่งเศส และวรรณกรรมฝรั่งเศส	13	59.09
ภาษาเยอรมัน ครอบคลุมเรื่องราวเกี่ยวกับการใช้ภาษาเยอรมัน และวรรณกรรมเยอรมัน	8	36.36
ภาษาสเปน	1	4.55

สำหรับรายละเอียดการจำแนกเนื้อหาของบทความในสาขาภาษาอังกฤษพบว่า เป็นบทความที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับการใช้ภาษาและโครงสร้างภาษาอังกฤษมากที่สุดจำนวน 10 บทความ (ร้อยละ 62.50) รองลงมามีเนื้อหาเกี่ยวกับวรรณกรรมอังกฤษจำนวน 6 บทความ (ร้อยละ 37.60)

ตารางที่ 4 จำนวนบทความจำแนกตามเนื้อหาสาขาภาษาอังกฤษ

เนื้อหาบทความ	จำนวนบทความ (N=16)	ร้อยละ
การใช้ภาษาและโครงสร้างภาษาอังกฤษ ครอบคลุมเรื่องราวเกี่ยวกับ ลักษณะของภาษาอังกฤษ วรรณคดี การออกเสียง การอ่านและการเขียน การอ่านหนังสือพิมพ์ การแปล	10	62.50
วรรณกรรมอังกฤษ โดยครอบคลุมเรื่องราวเกี่ยวกับงานประพันธ์ที่เป็นนวนิยาย เรื่องสั้น บทละคร ทั้งที่เป็นร้อยแก้วและร้อยกรอง	6	37.50

เมื่อพิจารณารายละเอียดการจำแนกเนื้อหาของบทความในสาขารละคร ดนตรี และทัศนศิลป์ ทั้ง 15 บทความ พบว่า เป็นบทความที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับการละครมากที่สุด จำนวน 10 บทความ (ร้อยละ 66.67) รองลงมามีเนื้อหาเกี่ยวกับดนตรี จำนวน 3 บทความ (ร้อยละ 20.00) และมีเนื้อหาเกี่ยวกับทัศนศิลป์น้อยที่สุดจำนวน 2 บทความ (ร้อยละ 13.33)

ตารางที่ 5 จำนวนบทความจำแนกตามเนื้อหาสาขาการละคร ดนตรี และ ทัศนศิลป์

เนื้อหาบทความ	จำนวนบทความ (N=15)	ร้อยละ
การละคร ครอบคลุมเรื่องราวเกี่ยวกับการละคร บทละคร ศิลปะการแสดง และ ภาพยนตร์	10	66.67
ดนตรี ครอบคลุมเรื่องราวเกี่ยวกับดนตรีไทย และดนตรีตะวันตก	3	20.00
ทัศนศิลป์ ครอบคลุมเรื่องราวเกี่ยวกับการสร้างสรรค์ ประวัติศาสตร์ศิลปะ ศิลปะยุคสมัยต่างๆ	2	13.33

เมื่อพิจารณารายละเอียดการจำแนกเนื้อหาของบทความในสาขาปรัชญาและสังคมศาสตร์ทั้ง 14 บทความ พบว่าเป็นบทความที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับปรัชญามากที่สุดจำนวน 10 บทความ (ร้อยละ 71.43) รองลงมามีเนื้อหาเกี่ยวกับสังคมศาสตร์จำนวน 4 บทความ (ร้อยละ 28.57)

ตารางที่ 6 จำนวนบทความจำแนกตามเนื้อหาสาขาปรัชญาและสังคมศาสตร์

เนื้อหาบทความ	จำนวนบทความ (N=14)	ร้อยละ
ปรัชญา ครอบคลุมหัวข้อปรัชญาทั่วไป ปรัชญาตะวันตก ปรัชญาตะวันออก ปรัชญา กับศาสนา	10	71.43
สังคมศาสตร์ ครอบคลุมหัวข้อ รัฐศาสตร์ เศรษฐศาสตร์ สังคมวิทยาและมานุษยวิทยา	4	28.57

ส่วนรายละเอียดการจำแนกเนื้อหาของบทความในสาขามรดกวัฒนธรรมทั้ง 12 บทความ พบว่าเป็นบทความที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับมรดกวัฒนธรรมมากที่สุด จำนวน 10 บทความ (ร้อยละ 83.33) รองลงมามี (ร้อยละ 2.69) และผู้เขียน 3 คน มีจำนวน 3 บทความ (ร้อยละ 1.35) ตามลำดับ

ตารางที่ 7 จำนวนบทความจำแนกตามเนื้อหาสาขาบรรณารักษศาสตร์

เนื้อหาบทความ	จำนวนบทความ (N=12)	ร้อยละ
บรรณารักษศาสตร์ ครอบคลุมเรื่องราวเกี่ยวกับห้องสมุดและงานเทคนิคของห้องสมุด สารสนเทศ บริการสารสนเทศ พฤติกรรมสารสนเทศ และการรู้สารสนเทศ	10	83.33
สารสนเทศศาสตร์ ครอบคลุมเรื่องราวเกี่ยวกับเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารและการประยุกต์ใช้งาน ระบบสารสนเทศ	2	16.67

เมื่อพิจารณารายละเอียดการจำแนกเนื้อหาของบทความในสาขาภาษาเอเชียตะวันออก ทั้ง 11 บทความพบว่า เป็นบทความที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับภาษาจีนมากที่สุด จำนวน 9 บทความ (ร้อยละ 81.82) รองลงมามีเนื้อหาเกี่ยวกับภาษาเกาหลี จำนวน 2 บทความ (ร้อยละ 18.18)

ตารางที่ 8 จำนวนบทความจำแนกตามเนื้อหาสาขาภาษาเอเชียตะวันออก

เนื้อหาบทความ	จำนวนบทความ (N=11)	ร้อยละ
ภาษาจีน ครอบคลุมเรื่องราวเกี่ยวกับ ลักษณะของภาษาจีน อรรถศาสตร์ และวรรณกรรมจีน	9	81.82
ภาษาเกาหลี	2	18.18

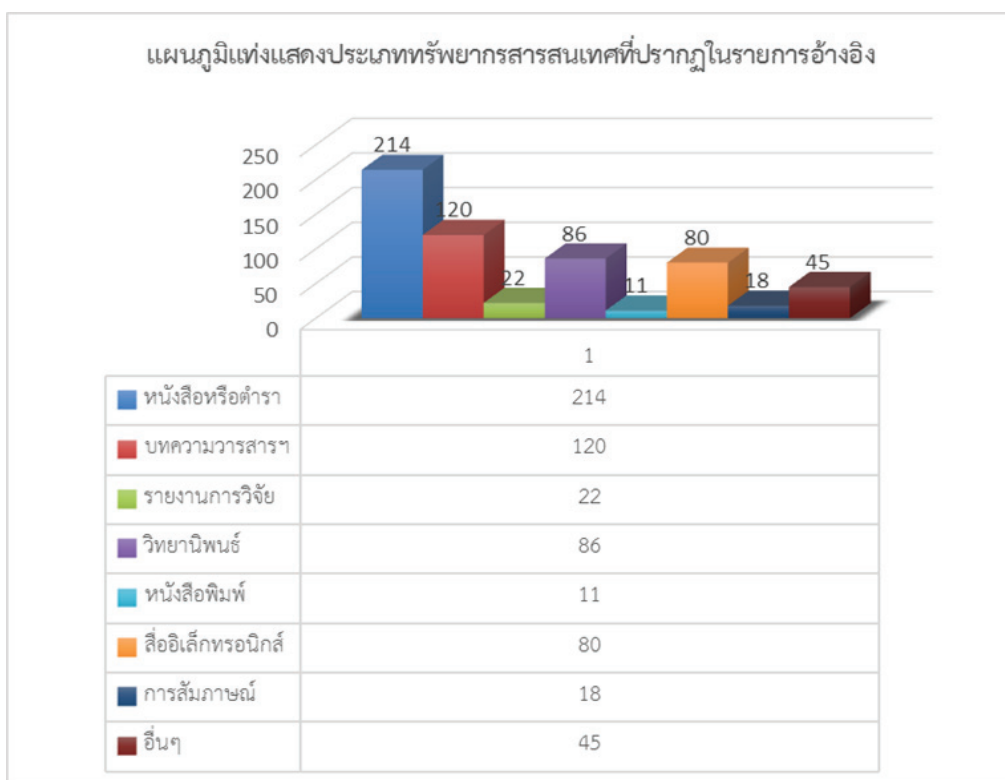
เมื่อพิจารณาผลการวิเคราะห์บทความในสาขาภูมิศาสตร์ทั้ง 8 บทความ พบว่าเป็นมีเนื้อหาเกี่ยวกับภูมิศาสตร์เศรษฐกิจมากที่สุด จำนวน 5 บทความ (ร้อยละ 62.50) รองลงมามีเนื้อหาเกี่ยวกับภูมิศาสตร์กายภาพ จำนวน 3 บทความ (ร้อยละ 37.50)

ตารางที่ 9 จำนวนบทความจำแนกตามเนื้อหาสาขาศิลปศาสตร์

เนื้อหาบทความ	จำนวนบทความ (N=8)	ร้อยละ
ภูมิศาสตร์กายภาพ โดยครอบคลุมเรื่องราวเกี่ยวกับองค์ประกอบทางกายภาพของสภาพแวดล้อม อากาศ สิ่งแวดล้อม	3	37.50
ภูมิศาสตร์เศรษฐกิจ ครอบคลุมเรื่องราวเกี่ยวกับการผันแปรบนพื้นที่ของปัจจัยทางเศรษฐกิจต่างๆ ได้แก่ การอุตสาหกรรม การท่องเที่ยว	5	62.50

ส่วนเนื้อหาอื่นๆ มีทั้งหมด 5 บทความ คิดเป็นร้อยละ 2.23 ของบทความทั้งหมด บทความดังกล่าวมีเนื้อหาเกี่ยวข้องกับคณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร หรือ บุคคลสำคัญที่เกี่ยวข้องกับคณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร เช่น บทความเกี่ยวกับหม่อมหลวงปิ่น มาลากุล ศาสตราจารย์เกียรติคุณ เจตนา นาควัชระ เป็นต้น

3. การอ้างอิง ผลการวิเคราะห์การอ้างอิงของบทความ จำนวน 224 บทความ จำแนกตามประเภททรัพยากรสารสนเทศที่ใช้เพื่อการอ้างอิง พบว่า ประเภทรายการอ้างอิงที่ใช้ประกอบการเขียนบทความ ผู้เขียนบทความส่วนใหญ่มีการอ้างอิงจากทรัพยากรสารสนเทศประเภทหนังสือหรือตำรามากที่สุด จำนวน 214 บทความ (ร้อยละ 95.54) รองลงมาคือบทความวารสาร บทความวิจัย หรือบทความวิชาการ จำนวน 120 บทความ (ร้อยละ 53.57) และพบการอ้างอิงจากหนังสือพิมพ์น้อยที่สุดคือ จำนวน 11 บทความ (ร้อยละ 4.91) ดังรายละเอียดในภาพที่ 2

ภาพที่ 2 ทรัพยากรสารสนเทศแต่ละประเภทที่ปรากฏในรายการอ้างอิง

เมื่อพิจารณาปริมาณการอ้างอิงจำนวน 4,779 รายการ จำแนกตามสาขาวิชาพบว่า สาขาวิชาที่มีปริมาณการอ้างอิงจำนวนมากที่สุด คือ สาขาประวัติศาสตร์จำนวน 1,433 รายการ (ร้อยละ 29.99) รองลงมาคือสาขาภาษาไทย จำนวน 1,199 รายการ (ร้อยละ 25.09) และภาษาอังกฤษจำนวน 428 รายการ (ร้อยละ 8.96) ตามลำดับ

ปริมาณการอ้างอิงเฉลี่ยต่อบทความพบว่า บทความในสาขาวิชาภาษาอังกฤษ และสาขาปรัชญาและสังคมศาสตร์มีการอ้างอิงเฉลี่ยต่อบทความมากที่สุด 27 รายการต่อบทความเท่ากัน รองลงมาได้แก่บทความในสาขาประวัติศาสตร์ ภาษาเอเชียตะวันออก และสาขามานุษยวิทยาและมานุษยวิทยาวัฒนธรรมจำนวนใกล้เคียงกันคือ 24, 23 และ 21 รายการต่อบทความ ตามลำดับ

ปริมาณการอ้างอิงจำแนกตามสาขาวิชา พบว่าสาขาวิชาที่มีการอ้างอิงในทุกบทความ คือ สาขาภาษาไทย ภาษาอังกฤษ ภาษาเอเชียตะวันออก และสาขามานุษยวิทยาและมานุษยวิทยาวัฒนธรรม (ร้อยละ 100.00) รองลงมาคือสาขาประวัติศาสตร์ (ร้อยละ 98.33) และภาษาตะวันตก (ร้อยละ 95.45) ตามลำดับ

สำหรับการพิจารณาปริมาณบทความที่ไม่มีการอ้างอิงจำแนกตามสาขาวิชา พบว่า สาขาวิชาที่ไม่มีอ้างอิงมากที่สุดคือ บทความเนื้อหาอื่นๆ (ร้อยละ 40.00) รองลงมาจำนวนใกล้เคียงกันคือบทความสาขากฎหมาย สังคมศาสตร์ ศิลปะและทัศนศิลป์ และบทความสาขามานุษยวิทยา (ร้อยละ 13.33 และ 12.50) ตามลำดับ

สรุปและอภิปรายผล

จากผลการวิจัยเรื่อง การวิเคราะห์เนื้อหาวารสารอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร สามารถอภิปรายผลตามวัตถุประสงค์การวิจัยได้ดังนี้

1. ประเภทบทความ บทความในวารสารอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากรเป็นบทความวิชาการมากที่สุด สอดคล้องกับงานวิจัยของ Ratanaprateep (1985) ที่ศึกษาบทความในวารสารอักษรศาสตร์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และนับว่าเป็นงานวิจัยที่มีบริบทคล้ายกันมาก นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ Kongwatananonda (2008) ที่พบว่า รูปแบบของบทความที่ตีพิมพ์ส่วนใหญ่เป็นบทความวิชาการเช่นเดียวกัน แต่ไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ Juychum & Siriphan (2015) ที่วิเคราะห์เนื้อหาวารสารมหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ และพบว่าประเภทของบทความที่ตีพิมพ์ส่วนใหญ่เป็นบทความวิจัย

ผลการศึกษาพบว่าบทความส่วนใหญ่เป็นบทความวิชาการมากที่สุดนั้นเป็นผลวิจัยที่ยังคงสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของวารสารอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ที่ระบุไว้ว่าต้องการส่งเสริมและสนับสนุนให้คณาจารย์ และผู้สนใจทั่วไปได้เผยแพร่ผลงานวิชาการและผลงานวิจัย นอกจากนี้บทความวิชาการยังจัดเป็นผลงานทางวิชาการประเภทหนึ่งที่บุคคลผู้ประสงค์จะกำหนดตำแหน่งทางวิชาการทั้ง ผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์ จำเป็นต้องผลิตและเผยแพร่ตามประกาศของคณะกรรมการข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา หรือ ก.พ.อ. กำหนด (Royal Thai Government Gazette, 2007)

2. ผู้เขียนบทความ จำนวนผู้เขียนบทความในวารสารอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ที่พบมากที่สุดคือ จำนวน 1 คน สอดคล้องกับงานวิจัยของ Kongwatananonda (2008); Hotrakitya (2014); Juychum & Siriphan (2015) เนื่องจากการเขียนบทความเพียงคนเดียวนั้นสามารถทำได้สะดวก รวดเร็ว กว่าเขียนบทความร่วมกันหลายคน นอกจากนั้นยังสามารถนำผลงานตีพิมพ์เผยแพร่ไปใช้ประโยชน์ได้เต็มที่ เช่น การเสนอขอกำหนดตำแหน่งทางวิชาการ หากมีผู้เขียนร่วมหลายคนจำเป็นต้องส่งหลักฐานรับรองว่ามีส่วนร่วมในผลงานเท่าใดไปประกอบการพิจารณาด้วย

ด้านสังกัดผู้เขียนบทความนั้นพบว่าผู้เขียนบทความส่วนใหญ่ของวารสารอักษรศาสตร์ เป็นบุคลากรสังกัดหน่วยงานภายในมหาวิทยาลัยศิลปากร สอดคล้องกับที่ Ratanaprateep (1985) สรุปไว้ว่า “บทความส่วนมากจะมาจากผู้เขียนที่สังกัดหน่วยงานที่ผลิตวารสารนั้นๆ” อีกทั้งยังสอดคล้องกับผลวิจัยของ Hotrakitya (2014); Juychum & Siriphan (2015) ที่พบว่าผู้เขียนบทความส่วนใหญ่สังกัดหน่วยงานผู้ผลิตวารสาร ซึ่งเป็นหน่วยงานภาครัฐด้วย

3. เนื้อหาบทความ เนื้อหาบทความในวารสารอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร มีจำนวนเนื้อหาของบทความเกี่ยวข้องกับสาขาภาษาไทยมากที่สุด ทั้งนี้พบว่าสอดคล้องกับผลการวิจัยของ Ratanaprateep (1985) ที่พบว่าวารสารอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยในช่วงเวลาดังกล่าวมีผลงานด้านภาษาและวรรณคดีตีพิมพ์เผยแพร่มากที่สุด เนื่องจากเป็นสาขาวิชาพื้นฐานของคณะอักษรศาสตร์ และยังสอดคล้องกับผลวิจัยของ

Hotrakitya (2014) ที่แสดงให้เห็นว่าเนื้อหาบทความส่วนใหญ่จะสอดคล้องกับอัตลักษณ์ของหน่วยงานผู้ผลิตวารสาร โดยผลวิจัยที่ศึกษาวารสารมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราชระบุว่า “...บทความส่วนใหญ่มีเนื้อหาทางด้านการศึกษา เป็นหัวข้อย่อยทางด้านการศึกษาทางไกล สอดคล้องกับอัตลักษณ์ของมหาวิทยาลัย” นอกจากนี้ ภาควิชาภาษาไทย และภาควิชาประวัติศาสตร์ คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ซึ่งมีจำนวนบทความมากเป็นลำดับที่สอง ยังเป็นสองสาขาวิชาของคณะอักษรศาสตร์ที่เปิดสอนหลักสูตรทั้งระดับปริญญาตรี ปริญญาโท และปริญญาเอกอีกด้วย

4. การอ้างอิง ผลการวิจัยพบว่าประเภทบทความส่วนใหญ่อ้างอิงทรัพยากรสารสนเทศประเภทหนังสือหรือตำรามากที่สุด รองลงมาบทความวารสาร บทความวิจัย สอดคล้องกับ ผลการวิจัยของ Kledmanee (2008); Hotrakitya (2014); Juychum & Siriphan (2015) ที่พบว่าหนังสือได้รับการอ้างอิงมากที่สุด และยังสอดคล้องกับผลวิจัยของ Klungthanaboon (2003) ที่ศึกษาพฤติกรรมการแสวงหาสารนิเทศของอาจารย์สาขาวิชาประวัติศาสตร์ในมหาวิทยาลัยของรัฐและเอกชน และพบว่าอาจารย์สาขาประวัติศาสตร์มีการใช้สารสนเทศประเภทตำราและหนังสือมาก อย่างไรก็ตามผลวิจัยแตกต่างจากงานวิจัยของ Kongwatananonda (2008) ที่พบว่าทรัพยากรสารสนเทศที่ผู้เขียนใช้อ้างอิงมากที่สุดคือบทความวารสาร

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

1.1 การพัฒนาวารสารอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ควรเป็นไปตามเกณฑ์การประเมินคุณภาพวารสารที่ผ่านการรับรองคุณภาพของศูนย์ดัชนีการอ้างอิงวารสารไทย เพื่อให้วารสารยังคงจัดอยู่ในวารสารกลุ่มที่ 1 ในฐานะข้อมูลของศูนย์ดัชนีการอ้างอิงวารสารไทยต่อไป อาทิ การมีเว็บไซต์ของวารสารที่มีข้อมูลครบถ้วน รวมทั้งมีการจัดทำวารสารให้เป็นวารสารออนไลน์ทั้งฉบับปัจจุบันและฉบับย้อนหลัง เพื่อส่งเสริมให้มีการเข้าถึงและใช้ประโยชน์จากวารสารในการศึกษาค้นคว้าอ้างอิงของผู้สนใจได้อย่างกว้างขวางมากขึ้น

1.2 นักสารสนเทศ หรือบรรณารักษ์บริการตอบคำถามและช่วยการค้นคว้า ได้ทราบถึงพฤติกรรมการใช้สารสนเทศของผู้เขียนบทความ ซึ่งผู้เขียนส่วนใหญ่นั้นสังกัดมหาวิทยาลัยศิลปากร นักสารสนเทศจึงสามารถนำผลการศึกษาไปประกอบการพิจารณาคัดเลือกทรัพยากรสารสนเทศหรือจัดบริการสารสนเทศเพื่อให้บริการกับผู้ใช้ได้สอดคล้องกับความต้องการ

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1. ควรมีการศึกษาวเคราะห์วารสารอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร อย่างต่อเนื่อง ในช่วงต่อจาก พ.ศ. 2558 เป็นต้นไป เนื่องจากวารสารมีการเปลี่ยนแปลงตามมาตรฐานเกณฑ์การประเมินคุณภาพวารสารของศูนย์ดัชนีการอ้างอิงวารสารไทย เพื่อให้วารสารมีมาตรฐานและคุณภาพทางวิชาการ

2.2 ควรมีการศึกษาวิเคราะห์การอ้างอิง (Citation analysis) เพื่อให้ทราบว่ามีการนำบทความจากวารสารอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากรไปใช้อย่างไร หรือได้รับการอ้างอิงเพื่อประกอบการค้นคว้ามากน้อยเพียงใด

2.3 การวิเคราะห์วารสารวิชาการที่จัดทำโดยมหาวิทยาลัยในประเทศไทยจำแนกตามสาขาวิชา เพื่อให้ทราบถึง ข้อคิดเห็นและความก้าวหน้าทางสาขาวิชาต่าง ๆ ในวารสารวิชาการ

รายการเอกสารอ้างอิง

- Faculty of Arts. (2018). *Journal of the Faculty of Arts*. Retrieved from <http://www.arts.su.ac.th/index.php> (In Thai)
- Hotrakitya, N. (2014). *An Analysis of Sukhothai Thammathirat Open University Journal, 1988 – 2008*. (Unpublished master's thesis). SukhothaiThammathirat Open University, Nonthaburi: Thailand. (In Thai)
- Juychum, D. & Siriphan, S. (2015). *A Content Analysis of Princess of Naradhiwas University Journal*. Naradhiwas : Liberal Arts, Princess of Naradhiwas University. (In Thai)
- Kledmanee, A. (2008). *Content analysis of the T.L.A. bulletin issued by the Thai Library Association vol. 23-vol. 50*. (Unpublished master's thesis). Thammasat University, Bangkok, Thailand. (In Thai)
- Klungthanaboon, W. (2003). *Information seeking behavior of history faculty members in state and private universities*. (Unpublished master's thesis). Chulalongkorn University, Bangkok, Thailand. (In Thai)
- Kongwatananonda, W. (2008). *A content analysis of "Thai Fisheries Gazette"*. (Unpublished master's thesis). SukhothaiThammathirat Open University, Nonthaburi: Thailand. (In Thai)
- Noochoochai, P. (1981). From University. *Ramkhamhaeng Journal*, 8 (5). (In Thai)
- Ratanaprateep, G. (1985). *A content analysis of the bulletin of the Faculty of Arts Chulalongkorn University*. (Unpublished master's thesis). Chulalongkorn University, Bangkok, Thailand. (In Thai)
- Royal Thai Government Gazette. (2007). *Board of the office of the Higher Education Commission*. 124, 39. 2 April. (In Thai)

- Suthinirunkul, C. (2002). "Content analysis in information science research." in *Research in Information Science*. 338-374. Nonthaburi: The Office of the University Press Sukhothaithammathirat Open University. (In Thai)
- Thai-Journal citation index Centre. (2015). *List of journals in Humanities and Social science in TCI (Tier-1)*. Retrieved from http://www.kmutt.ac.th/jif/public_html/Evaluation/2558/Announced/News.html (In Thai)